

РЕШЕНИЕ

№ 55

гр. Елин Пелин, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛИН ПЕЛИН, IV СЪСТАВ НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петко Р. Георгиев

при участието на секретаря Цветанка Анг. Николова
като разгледа докладваното от Петко Р. Георгиев Административно
наказателно дело № 20231820200148 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалбата на Г. М. К., ЕГН *****, с адрес: обл. Пловдив, общ. Карлово – извън регулацията № 15, срещу наказателно постановление № 001648/27.01.2023 г. на Началника на отдел „Контрол и прилагане“ в Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) гр. София, с което е наложена глоба в размер на 1800 лева за нарушение на чл. 179, ал. 3а от Закона за движение по пътищата.

В жалбата се сочи незаконосъобразност и неправилност на атакуваното наказателно постановление, като се иска изцяло отмяната му, а при евентуалност претендира, че е налице маловажен случай на административно нарушение. Оспорва се приетата за установена фактическа обстановка и извода на наказващия орган за незаплатена тол такса за използването на участък от платената пътна мрежа, тъй като пътното превозно средство е оборудвано с бордно устройство, при което изминатите километри, за които се дължи пътна такса, се отчитат и заплащат в края на месеца. Твърди се, че описаните различни деяния от фактическа страна в АУАН и в наказателното постановление, както и мястото на извършване на нарушението, като в АУАН е описан участък А-2 Потоп-Трудовец 1, а такива данни в НП липсват. В АУАН се говори за допустима максимална маса 18 т., докато в НП за допустима максимална маса 12 т. Сочи се, че влекачът е бил снабден с бордно устройство, което е допустим ред за изпълнение на отчетното задължение съгласно чл. 12, ал. 1 вр. с чл. 13 от Наредбата. Следователно декларираните тол данни от бордовото устройство,

използвано от процесното МПС, са съдържали информация за превозно средство с 2 оси, точно колкото са били. В съдържанието на АУАН, в което въпросът за броя на осите е изцяло игнориран. В АУАН поведението, прието за изпълнително деяние, е незаплащане на такса по чл. 10 ал. 1, т. 2 ЗП. Непълнотата в описанието на нарушението в АУАН е категорично доказана, този недостатък е съществен, а нередовността е неотстранима по реда на чл. 53, ал. 2 ЗАНН. Твърди се, че наказващият орган за пръв път с наказателното постановление е въвел в процеса фактите, които обуславят съставомерността на деянието, а направеното описание на нарушението в АУАН е непълно и опорочено, като по този начин е препятствана и възможността на жалбоподателя, след като се запознае с всички относими факти.

В съдебното заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

В съдебното заседание наказващият орган чрез процесуалния си представител юриск. Г. моли за потвърждаване на наказателното постановление като законосъобразно.

РП Елин Пелин не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като служебно провери атакуваното наказателно постановление, доводите на страните и събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

Срещу жалбоподателя е бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № BG01122022/4000/P8-1242 / 01.12.2022 г. от Г. Ч. Б., инспектор в сектор „Контрол и правоприлагане“ - Монтана в НТУ, за това, че на 18.08.2022 г. в 11:12 часа. нарушителят управлява извън населено място ППС с рег. номер BG-PB9564XC, вид товарен автомобил, марка СКАНИЯ, модел A14X2. с обща техническа допустима максимална маса над 12 тона по път А-2:Потоп-Трудовец-1, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е заплатена пътна такса съгласно чл. 10, ат. 1, т. 2 от Закона за пътищата, с което е нарушил чл. 139, ал. 7 от Закона за движението по пътищата. Сочи се, че нарушението е извършено при следните обстоятелства: На дата 20.08.2022 г. в 08:35 часа по път I-1 E79, при км. 161+549. с посока на движение Ботевград - Враца, след извършена проверка се установи, че Г. М. К., с ЕГН:***** управлява Влекач СКАНИЯ, модел A4X2, с рег. номер: BG-PB9564XC, собственост на ЕТ ЛИТ ТРАНС - ТОДОР ГЕРОВ, гр. Карлово, ЕИК: 200207894, с обща техническа допустима максимална маса F1 18000 кг., за което е дължима, но не заплатена пътна такса по чл.10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, на дата 18.8.2022 г. в 11:12:42 часа, на път А-2, при км. 27-024, пътен участък А-2: Потоп-Трудовец-1, а горното е неизпълнение на задължение по чл.139, ал.7 от ЗДвП и подлежи на санкция съгласно чл.179, ал.3а от ЗДвП. Сочи се, че извършеното нарушение е установено чрез справка в електронната система за събиране на пътни такси от контролно устройство с идентификатор № 10041, а за нарушението е генериран доказателствен запис в системата по чл. 167а, ал. 3 от Закона за движение по пътищата номер 001648 18.08.2022. Актът е подписан от актосъставителя Г. Ч. Б., свидетеля при съставянето на акта Т. И. Т., както и от жалбоподателя, като последният написал за обяснение и възражения – „не“.

Въз основа на АУАН е съставено наказателно постановление № 001648/27.01.2023 г. на Началника на отдел „Контрол и прилагане“ в Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) гр. София, с което е наложена глоба в размер на 1800 лева за нарушение на чл. 179, ал. 3а от Закона за движение по пътищата, за това че на 20.08.2022 г., в 08:35 часа на път 1-1 км 161+549, от страна на контролните органи е извършена проверка на пътно превозно средство с рег. № РВ9564ХС, вид - Товарен автомобил, марка и модел СКАНИЯ А 4Х2, с обща техническа допустима максимална маса над 12т., управлявано от г-н К., а в хода на така извършената проверка е установено, че на 18.08.2022 г., в 11:12:42 часа, горепосоченото пътно превозно средство (ППС) с регистрационен № РВ9564ХС, попада в категорията на пътно превозно средство, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата (ЗП). Цитираното превозно средство е засечено на 18.08.2022 г., в 11:12:42 часа, по път А-2, км 27+024, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС не е заплатена пътна такса, съгласно чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Като място на нарушението е посочен път А-2, км 27+024, за който се събира такса за изминато разстояние - тол такса, съгласно Приложение към т. 1 на Решение № 101 на Министерски съвет от 20 февруари 2020 г. за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за изминато разстояние - тол такса. Сочи се, че в хода на извършената служебна проверка на административнонаказателната преписка, е установено, че за ППС с рег. № РВ9564ХС не са изпълнени законовите изисквания за преминаване по републиканската пътна мрежа, свързани със заплащането на дължимите пътни такси. За процесното пътно превозно средство на посочената дата 18.08.2022 г., има закупена валидна маршрутна карта за сегмента на рамката (10041), на която е отчетено нарушението. Декларираната категория в тази МК обаче, е за ППС категория камиони и кемиери, под 12т. и с 3 оси, а не за ППС над 12т. и 2 оси, за което е заснето нарушението. Надлежно плащане в Агенция „Пътна инфраструктура“, не е постъпило.

Представена е заповед № РД-11-486 от 20.04.2021 г. на на Председателя на УС на Агенция Пътна инфраструктура относно компетентността на актосъставителя. Представена е заповед № РД-11-167/ 08.02.2021 г., РД-11-760/ 19.08.2022 г. и РД-11-135/ 27.01.2023 на Председателя на УС на Агенция Пътна инфраструктура относно компетентността на наказващият орган.

Фактическа обстановка съдът приема за безспорно установена от горепосочените писмени доказателства, както и от гласните доказателства от показанията на свидетелите Г. Ч. Б. и Т. И. Т., които съдът кредитира като последователни, логични и кореспондиращи с писмените доказателства.

Въз основа на така възприетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата, съдът намира, че същата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 59 и сл. от ЗАНН срещу наказателно постановление, което подлежи на обжалване.

Разгледана по същество депозираната жалба е основателна, като атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно и следва да бъде отменено по следните съображения:

В случая е налице нарушение на императивната разпоредба на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, според която наказателното постановление следва да съдържа пълно, точно и ясно описание на нарушението и да са посочени конкретните обстоятелства, при които същото е извършено. В случая наказващият орган не е описал точно и пълно нарушението, обстоятелствата при които е извършено и доказателствата, които го установяват, което представлява съществено процесуално нарушение, тъй като са лишили наказаното лице от възможността да разбере в извършването на точно какво нарушение е обвинен и по този начин адекватно да организира защитата си. Задължението на водача е преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, респ. заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. В случая нарушението не е доказано по отношение на авторството, като неправилно е била ангажирана отговорността на водача, тъй като не е доказано осъществяването от него на изпълнителния състав на обявеното за наказуемо деяние. Следва да се отбележи, че обстоятелството, че жалбоподателят не е оспорил изрично констатациите в АУАН – било при съставянето му, било в срока за възражение, не налага извод относно тяхна вярност, тъй като те следва да бъдат установени по безспорен и категоричен начин в съдебното производство, което в настоящия случай не е сторено.

Наказващият орган не е посочил ясно законните разпоредби, които виновно са били нарушени. Налице е неяснота относно основанията за налагане на глобата, тъй като в наказателното постановление е посочена санкционната разпоредба на чл. 179а, ал. 3 ЗДвП, но наказващият орган не е посочил ясно материалната разпоредба, която е приел, че е нарушена от жалбоподателя. Съгласно чл. 179, ал. 3а ЗДвП водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лв. Съгласно чл. 179, ал. 3б ЗДвП собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно деклариранни данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 2500 лв. Глобата се налага на вписания ползвател на пътното превозно средство, ако има такъв. Ако собственикът или вписаният ползвател е юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер 2500 лв. С разпоредбата на чл. 139, ал. 7 ЗДвП е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП преди движение по път, включен в обхвата на платената

пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице.

В конкретния случай и в акта, и в НП е посочено, че нарушението се изразява в това, че жалбоподателят е управлявал пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, което е квалифицирано, като нарушение на чл. 179, ал. 3а ЗДвП. В разпоредбата на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП законодателят е предвидил по този текст да се ангажира административнонаказателната отговорност на водач, който не е изпълнил задължението си за установяване на изминатото разстояние или водач, който не е изпълнил задължението си да закупи маршрутна карта, т.е. предвидени са две различни хипотези, като нито в акта, нито в НП е конкретизирано в коя от тях попада деянието на жалбоподателя. Ето защо съдът намира, че при така дадената квалификация на нарушението в акта и в НП е налице противоречие с описаното нарушение, тъй като в чл. 179, ал. 3а ЗДвП не е предвидено ангажиране на административнонаказателната отговорност на водач за това, че не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата. Съгласно разпоредбата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство, както и че ако в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него. Следователно собственикът на пътното превозно средство е задължен да изпълни задължения свързани с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата. Посочената в акта и в НП като нарушена разпоредба - чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е административнонаказателната разпоредба въз основа на която се ангажира административнонаказателната отговорност на нарушителя, т. е. липсва посочване на законната разпоредба – материалноправната норма, което е нарушена. В конкретния случай това би била разпоредбата на чл. 139, ал. 7 ЗДвП, но такава квалификация липсва както в акта, така и в НП, т. е. липсват задължителни реквизити съгласно чл. 42, ал. 1, т. 5 ЗАНН, респ. чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН, което от своя страна отново води до неяснота за какво нарушение е наказан жалбоподателят. В конкретния случай описаното в АУАН и НП деяние не е квалифицирано с надлежната административнонаказателна разпоредба, а е посочена като нарушена санкционната норма на чл. 179, ал. 3а ЗДвП т. е. за описателното в НП нарушение следва да бъде посочена нарушената материалноправна норма, за да бъде ясно на нарушителя, това с кои свои действия коя норма на закона е нарушил. В хода на административно-наказателното производство не е установено водачът да не е изпълнил съответни задължения за установяване на изминатото разстояние, както и да е нямал закупена маршрутна карта за категорията на превозното средство. Щом като наказващият орган твърди, че собственикът неправилно е деклариал данните за превозното средство, за което няма представени

надлежни доказателства, и оттам - заплатената тол такса е по-малка от дължимата- то допуснатото нарушение е следвало да бъде санкционирано по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, съгласно който собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, включително в резултат на невярно декларирани данни, посочени в чл. 10б, ал. 1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба, съответно имуществена санкция в размер 2500 лева.

Задължение на органа е съобразно чл. 57, ал. 1, т. 6 ЗАНН да посочи законните разпоредби, които виновно са били нарушени, което в настоящия случай не е сторено. Описаното в АУАН и НП деяние не е квалифицирано с надлежната административнонаказателна разпоредба, която да съответства на вменените на жалбоподателя факти. Изложеното представлява съществено нарушение на процесуалните правила и обосновава извод за незаконосъобразност на административния акт и основание за неговата отмяна на процесуално основание. Привлеченият към административнонаказателната отговорност следва да знае всички факти, които наказващият орган възвежда като обосноваващи обективната страна на състав на нарушение, като тези факти следва да бъдат в логическо и правно единство с конкретна разпоредба на закона. Следва също да се има предвид, че в санкционните производства, каквото е това по ЗАНН, е необходимо съдържанието на актовете да е ясно и пълно, за да могат да породят правните си последици. В административнонаказателното производство не е познат института на фактическа, техническа, явна или очевидна грешка и е напълно недопустимо съществуването на такава, когато се касае за правна квалификация, явяваща се задължителен съгласно чл. 57, ал. 1 ЗАНН реквизит на същия акт. Наказателните постановления са актове на правораздаване и следователно имат статута на присъда по НПК, докато с АУАН на конкретно лице се вменява извършването на конкретно административно нарушение и същите имат характера на постановление за привличане на обвиняем. Поради това тези актове не могат да бъдат променяни, допълвани, допълнително мотивирани, нито пък е допустимо санкционираното лице или съдът да извлича по тълкувателен път законово определените им реквизити.

С оглед изложеното, съдът намира, че издаденото наказателното постановление е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

Поради изложените съображения съдът на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 001648/27.01.2023 г. на Началника на отдел „Контрол и прилагане“ в Национално тол управление (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) гр. София.

Решението може да бъде обжалвано в четиринадесетдневен срок от съобщението за изготвянето му пред Административен съд - София област по реда на глава XII-та на АПК.

Съдия при Районен съд – Елин Пелин: _____